

¶ Dialogus ¶ Sextus

Erit tertio oim hoim dñs z suor fidelium sublimissimuz caput.
Erit quarto dñs totius vniuersi. **Dñs** em creature ppter ho-
minē: ergo sicut ē dñs hoim ita erit z creaturaz: terre scz aeris
et ignis z oim que sunt. q̄ viuūt. q̄ sentiūt. **¶ Dominicus.** Sa-
tis iā oñdisti quis. q̄ntus. z q̄lis. q̄q̄z necēarius sit q̄ gen⁹ hūa-
nū debeat liberare. s; nūqd̄ uolet de⁹ nobis talē hoiez largi.

¶ Quid deus uolet hūc hoiem largi-

ri. z q̄ iesus xps ipse sit iste homo

¶ Capitulum. lxiij

¶ Raymūdus. Dīno necesse est vt deus uelit hūc hoiem da-
re generi humano. Ad hoc em cogit eū sua immēsa beni-
¶ Nota rōnes q̄ gnitas q̄ nō patit funditus mundū interire. Quid em prode-
re deus uolet rit in tāta dignitate hoiem cōdidisse. oēm q̄ creaturā in suum
hūc uirū dare obsequiū statuissē si hō nō est illū in quē cōditus est finē adēp-
generi hūano turus. sed ppetuo misere periturus. Preterea si nullus debet
hoim saluari tūc frustra illi seruiūt creature: quod diuine sapi-
entie summe repugnat. Cū igitur sapiēs deus sinat hoiem de
creaturis p̄tinue uiuere: signū est infallibile q̄ intendit hoiem
collapsū reparare z in finez dirigere ppter quē plasmat⁹ est.
Tertio hoc ipm patz ex cōtinua multiplicatōe generis huma-
ni sup terrā. Nunq̄ deus post pctm̄ primi patris multiplicas-
set hoies in terra: imo subito destruxisset: nisi cogitaret de⁹ su-
p hominē cogitatōes pacis z miseratōis. Quarto si aliquo tē-
poris momēto nō fuit in mūdo aliquis hominū qui debuit sal-
uari: iāz tūc totus mūdus frustra erat z p nihilo. qd̄ nimis ab-
surdū est dicere. Verū quia nullus hominū saluari potest nisi
p hunc uirum saluatore de quo hactenus locuti sumus. ideo
postq̄ deus hominē ruinosū non uult perire optimā habet
uolūtatem hūc uirū humano generi largiēdi. **¶ Dominicus.**
D maximā dei bonitatē. pietatē. dulcedinem: qui p talem me-
diatore nostris parat periculis subuenire. Sūma igit nobis
securitas est hunc optimū hominē habituri quem longo cir-
citu quesitū scrutati sumus. **¶ Raymūdus.** At qm̄ homini
christiano loquor: nec est mihi cōtra paganos aut iudeos di-
sputandū (hoc em egi liquide in volumine vnde iste originem
ducit) iō nō oportz hic repetere q̄bus medijs aut mōis hic bō

Capitulum lxiiij.

a deo donatus sit: quibus sit lachrimis et suspiriis expetitus. de quo populo oriundus. de qua femina natus: hoc solum nunc dicere conuenit quod solus iesus christus ipse sit ille homo quem deus prophetarum oraculis longe antequam promissit: et in plenitudine temporum fideliter misit. **Hic** est iesus christus verus deus et verus homo in quo omnes conditiones et circumstantie que necessarie erant pro humani generis satisfactione inuenire atque complere sunt. Ipse enim deum sua bonitate et morte placauit. ipse peccata multorum tulit. ipse penas omnes remouit. tartara obclusit. paradysum aperuit. celos reserauit. et captiuantem diabolus propria virtute pertrahit. Ipse contra vicia et peccata opere et sermone predicauit scelera redarguit. radices malorum omnium propria scilicet voluntate. propria amore. laudem et gloriam que sunt hominum causa perditionis. et in deum inimiciciarum penitus destruxit et eliminauit. **Et** breuiter quicquid ad salutem humane nature esse potest fideliter. feruenter. humiliter. et perseueranter operatus est. **Dominicus.** Tale igitur cum teneamus iesum christum deum et regem verum: quem tam pius. bonum. mansuetum. et tanto amore flagrantem agnouimus ut pro peccatis hominum amaram sustinuerit mortem: merito illum omnis homo amare. venerari. colere. et laudare tenetur et huius gratiam querere. huius corpori mystico inherere. huic sedulus obedire. in quo est omnis plenitudo bonitatis et virtutis. charitatis scientie. sapientie. meritorum omnium ac primorum. Qui ergo hunc virum contemnit perpetua manet in morte. Qui vero huius nobilissimi capitis membris efficitur in immensam crescit dignitate. **Unus** enim bonus christianus melior est et prestantior quam omnes qui viuunt in terra homines non christiani. **Malus** autem christianus est omnium pessimus

*Nota dignitas
re hominis christiani
non boni.*

Bartholomaeus. Hinc pulcre licet aduertere quod iustus et quod bonus sit omnipotens deus qui hunc hominem hominibus est largitus. **Iustus** qui quesivit iustum redemptoris precium: bonus qui in mortem unicum tradidit filium. Cum enim homo corruptus et in immensum obligatus non posset debitum infinitum soluere quod debebat: deus benignissimus volens ab homine placari gratis protulit ei novum hominem qui deus esset et homine maior qui satisfaciatur pro homine obligato hominis in se inestimabile precium: vitam scilicet innocentissimam atque sanctissimam: quam cum in mortem indebitam deo pro homine tradidit: debitum hominis soluit: et deum hominem reconciliauit. **Dedit** enim humana natura maximo creatori in isto homine quod suum erat: ut in alijs hominibus redimeret quod redde

*Nota quomodo per
christum facta sit hominis
minis reconciliatio.*

Dialogus Sextus

re nō poterat **Dominicus** Quid ista iusticia districtius. qđ hac clemētia misericordius. **Vult** deus placari ab hoīe. non tñ placari se patit nisi moriat infinitus. innocēs. immaculat⁹. **At** ne fiat difficultas in precio ipse illum largitur qui occidatur. **Non** habes inqđ o homo vnde te redimas accipe vnigenitum fructum vētris mei ⁊ da illum mihi p scelere tuo. **Da** gna certe dignatio.

Que sunt illa maxia dona que

hō miserabilis recipit a iesu chřsto

¶ Capitulu. lxiij

Raymūdus. Postqđ igit medicina pparata est: necē est vt eā egroto ⁊ misero hoī applicemus. **Si** g iesus xps vulnerū nostrorū medicus est: restat vt ad illū oēs accedamus vt possint egritudines nostre recipe medicinā. **Nihil** in nobis tā morbidū qđ nō ipsius medicatiōis dono curet. **Nos** captiui sumus: ipse redēptor. nos obligati: ipse fideiussor. nos destru- cti ipse repator. nos morbidī ipse curator. nos mortui ipse resu- scitator. nos ceci atqđ obtenebrati ipse clarificator. nos errati: ci ipse cōductor. **Dominicus.** Utinā nūc velit hō suas cala- mitates attēdere vt tantū medicū sibi nouerit pfuturum. **Qui** sua vulnera male sanus nō sentit: hūc fotorē optimū nō requi- rit. qui aut nō requirit morti sempiternē iā inbesit. **Raymū-**
dus. Duplici obligatiōe (vt nosti) hō implicitus tenet. scz p be- neficijs acceptis. et p culpis cōmissis. **Prima** sp ab hoīe solui debet quā tñ secūda obligatiōe irretitus soluere nō pōt. **Nō** em̄ potest deū amare. laudare. venerari culpis ⁊ criminib⁹ ppedi- tus. **Porro** a scđa obligatiōe liberari nō pōt nisi primā cōpleat et p̄mam p̄plere nō pōt nisi secūda recedat. **Vides** certe istū bi- cipitē laqueū. **Venit** igit dñs iesus xps soluit sua miseratiōe et morte obligatiōez secūdā: ⁊ dat hoī adiutoriū gratie vt cōple- at primā. **Solutus** em̄ hō a peccatis ⁊ scelerib⁹ qđ est obliga- tio secūda ⁊ infinita: iā incipit deū p suis bñficijs amare. hono- rare. reuereri: qđ est obligatio p̄ma. **Hoc** adiutoriū gratie xps tribuit nobis tanqđ deus: ⁊ meruit nobis tanqđ hō. **Licet** em̄ om̄e qđ deus tribuit dicat grā. istud tñ adiutoriū quo deū dili- gimus ⁊ honoramus est summa grā sine qua nulla pficit alia

Nota duplicē
hominis obli-
gationem.